

MAGAZIN *aeronautic*

SOSIREA DOMNULUI MAREȘAL ION ANTONESCU ÎN BUCUREȘTI,
DELA CARTIERUL GENERAL AL FUHRERULUI.

VACUUM OIL Company

S.A.d.R.

RAFINERIA: BRAȘOV

VACUUM OIL COMPANY

FABRICĂ ULEIURI DE AVIAȚIE SUPERIOARE DE CALITATE RECUNOSCUTĂ

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, STR. ȘARINDAR 5.7.9

Magazin aeronautic

ORGAN OFICIAL DE PROPAGANDA
PUBLICITĂȚII AL STATULUI ROMÂN

Sumar

ANUL II No. 12 5 Martie 1941

	Pag.
• Aripă românească în luptă	3
• Aviație din est de Est. av. GH. POPESCU-CIOCANEL	4
• Icarul versuri de adj. av. AL. ANGHEL	8
• Aviații versuri de I. D. PIETRAARI	9
• Iedul sburător de S. Lt. av. ION BĂLEANU	9
• S. Lt. Grigore Ababei de S. Lt. av. R. TĂRNOVEANU	10
• Adjutantul av. Constantin Vărlan de LADMISS ANDRESCU	10
• Pedagogia sburător de NICOLAE ROȘU	11
• Iedul dula Plostaie de S. Lt. av. GRIGORE OLIMPIAN	14
• Japonia ante portas de I. B. PĂLĂNȚĂ	17
• Pălănță Negru de S. Lt. av. ION ISTRĂTEANU	20
• De vorbă cu sburătorii, în formații. Glume aerodinamice. Imagini de pe front. Crimăe. etc.	

PREZENTARE ARTISTICĂ
FOTOMONTAJI ȘI DESENE
de GION

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Str. Șarindar, 9. Telefon 5.37.3
București.

Costul abonamentelor:
3.000 lei abonament de 12 numere
pentru: Intreprinderi, fabrici,
instituții.

1.000 lei pentru bibliotecă.
500 lei pentru particulari.

Corpi Românești în luptă

Răsunetul pe care lucrarea „Aripi românești în luptă” datorită domnului Comandor aviator Al. Demetrescu l-a avut în lumea aviatorilor, se poate desprinde din scrisorile pe cari autorul le-a primit de la numeroase personalități germane și române.

Din acestea, pentru valoarea lor documentară și expresivă, redăm mai jos următoarele:

1) **Scrisoarea domnului Reichsmarschall Göring însuși** de aceea a domnului general Gerstenberg, către domnul General aviator de escadră Gh. Ionescu. Ministrul Subsecretar de Stat al Aerului:

Prea stimate Domnule General.

Cartea „Sburătorii României în luptă pe frontul de Est” pe care Comandorul Demetrescu, se a compus-o din domeniul propriului Dv. aeronautice și în care sunt reținute pentru istorie splendide fapte de arme ale glorioasei Aeronautice Române, am prezentat-o eu ocazia prezenței mele la Berlin, Domnului Reichsmareșal.

Domnul Reichsmareșal și-a exprimat bucuria și aprecierea pentru această carte și a scris următorul cuvânt înainte pentru edițiile viitoare:

„Der Heidenkampf, des Rumänischen Flieger Schulten an der Ostfront führt mit der Luftwaffe des Grossdeutschen Reiches an der Ostfront führen, ist ein bedeutsamer Beitrag zur Neuordnung Europas. Die jungen Nationen des Kontinents sind in ihrem Kampf gegen die blutige Erbsünde des Bolschewismus die Helden und Wehrer der europäischen Kultur. Der Luftwaffe fällt in diesem Ringen eine entscheidende, oft ausschlaggebende Rolle zu.

Das Buch des Rumänischen Obersten Al. Demetrescu atmet den gleichen Geist soldatischer Gesinnung und bewährter Waffenbrüderschaft der Deutschland und Rumänien ist.

GÖRING

Reichsmarschall
des Grossdeutschen Reiches.

„Lupta arecă pe care sburătorii României o dă pe frontul de răsărit amăr în urmă cu Arma Aeriană a Marii Reich German, constituie o contribuție importantă la noua ordine europeană.

Noțiunile tinere ale continentului sunt — la luptă iar contra dărilor demante așezătoare și bolșevismului — înfrățirea și păstrarea civilizației europene.

Arma Aeriană îl revine în această luptă, să rei decidă odoare ori hofător.

Cartea Comandorului ramă Al. Demetrescu, respiră același spirit al concepției ostășești și al încrederii frății de arme, care lungă Germania de România”.

GÖRING

Reichsmarschall Marii Imperii Germane,

Am predat azi acest cuvânt înainte spre filia Domnului Mareșal Antonescu.

Am onoarea a Vă transmite acestea și sunt cu expresia deșteptelii stime.

ai Dvs foarte devotat
GERSTENBERG
General de Escadră

La dreapta: Manfred Baron von Killinger

Reichsmarschall Marii Imperii Germane
Hermann Göring

În lupta contra bolșevismului, a căd se poate de larg răspândire
Cu distinsă stimă, ai D-tele devotat
p. **KILLINGER**
Ministrul Marii Reich în România

Din cuprinsul acestor scrisori ale unora din cele mai reprezentative figuri ale vieții actuale germane, cititorul va aprecia considerația de care armata și — în particular — aviația română se bucură în ochii marilor noștri aliați.

3) Dăm azi și scrisoarea răspuns a domnului general de divizie Phingbél, cu prilejul sărbătorii noului an:

„Prea stimate Domnule Comandor și iubite camarad,
„Pentru felicitările Dvs. de Anul Nou, vă rog a primi mai

jumările mele
cordiate. Anul
vostor să vă dă
putere și sănătate
pentru a putea
satisfăcea serviciul
Patriei.

„Fac mândrei
și glorioasei aeo-
nauticii române
și înregulul popo-
r român, cele
mai calde și sin-
cere urări de bine
pentru anul 1942
și pentru viitorul
jări Dvs.

cu sentimente
de legătură aeo-
maraderescă, ai
Dvs. devotat.

PFLUGBEIL
General de Divizie

L. A.

General de divizie Pfluggel

Pe aici a trecut u gloriu

Castro: pe jumătate
de război de 1938

AVIAȚIA

Domnul Mareșal Conducător al Statului, în mareș se dăgoste pentru armată și dintr-o perfectă înțelegere a efortului deosebit făcut de aviatori în război, a ordonat ca aceștia să fie trimiși pe rând la casele de odihnă din mijlocul munților, și e dat fondurile necesare pentru o excelentă ținutură și hrană. Sporturile de iarnă și mișcarea în aerul de munte, au fost cel mai bun mijloc pentru odihnă și refacerea noastră.

Le esse de odihnă din Palana Brevor, susținând la pasturile de radio un raportaj asupra marelui de război, executată de ascensorii noștri cu un raportaj de război al răzui pilot am fost eu am coruș aprebarea să teru în „Megastinul Aeroneuțic” deoseaca am creșu să este mai bine să așiați ceva din activitatea unei unități de aviație ramănești depe frontul de Est, chiar deia un eșier venit deia peste 1500 km. depărtare de Petrie.

Deia 22 luna, fără răgax, escadrila comandului Clocărian, se află înțelegată în luptă cu cel mai vechi, mai apig, mai monstruos și barbar dușman al civilizației europene. Imaginația nu poate ajute la formarea unei idei deosepe ni, decât transportând gândurile spre luptele dintre popoarele sălbatice ale Africii, la săgețile lor otrăvite la capcanale lor, la profenile lor, și mai ales la cruzimea nemăpomenită a tratamentului aplicat prizonierilor.

Înamicul nu cunoaște legile onoarei de război. Dacă armata auto, mate ar putea fi utilizată de fiare sălbatice, ale n'ar putea fi, mai bine exploatare decât de armata bulgarică și în special de sistematizate și resturi ajunse la dispararea învinsului.

Lucrând sub ordinile unei din cele mai de elită unități ale armatei noastre, Corpul de Cavalerie al D-ului General Recevici, unitate cu care încă înainte de război realizasem cele mai frumoase legături de camaraderie dintre armata de uscat și aviație, am luptat necontenit împreună, și pe jos și pe în vâzduh, până eșine la teritoriul inamic.

Am luptat nu numai cu entuziasmul extraordinar produs de ordinul de atac al Mareșalului nostru, nu numai cu sufletul plin de cea mai caldă iubire de Patrie și Regu, și am luptat cu cea mai grozavă îndrăzneală pe care n'au cunoscut-o decât luptele lui Vlad Tezeș, Ștefan cel Mare și Ilean Vodă-Cel Câmpilor.

Așturi de puternica armată a Fuhrerului Mareșal Reich German în luptele grele de zi de zi și cea de seară, am depășit granițele geografice ale Est proem și cele etnice. Din ordinul Regelui și Conducătorului nostru, pentru salvarea Patriei și a civilizației, am luptat

fat și vom continua lupta până... apă sfârșit ei. Vom trece peste Cășea peste Marea Cășică și deac va trebui, ne vom duce și mai departe.

Am trecut Nistru și Bugul și deac am luptat pentru un exempl de sentimente format din dragoste de Patrie, Regu și Conducător, am mers și mai departe și vom mai merge pentru același sentiment și pentru onoarea de a arăta marilor noștri aliați, că odată legoșoara noastră de a lor, lupta va continua cu fanatism, și chiar ar fi să nu ne mai întoarcem nicicând, numele noastre se vor întoarce în Patrie, de oricăd de departe, dar acoperite de gloria și onoarea de pe câmpurile de luptă.

În luptă, cu serviciile și aprovizionarea, funcționând umăr la umăr cu armata germană, am parcurs pământul dela baza noastră din Moldova, peste 2500 Km.

Escadrila noastră a fost prezentă la toate bătăliile:

— Bătălia de la Buzovina — forțarea Nistruului — Bătălia dela Bug — Bătălia dela Nipru și Est de Nipru — Bătălia Mării de Azov și Crimăa — Am executat peste 2500 ere de zbor, peste 1600 misiuni, lupte aeriene, bombardamente, fotografii, recunoașteri, însoțiri în luptă am parcurs în zbor peste 4.500.000 km.

Avem 8 avioane inamice doborâte, multe bombardamente executate care două foarte importante — la Moghilev și Balasice — și precu și alte numeroase acțiuni cu distrugere.

Apresă toate echipajele noastre au dat luptă aeriene cu 3-7 chiar 10 vânători inamici, și nu este nici un caz să nu fi trecut de neamănănte ori prin baraje de artilerie antiaeriană de foarte calibrelor.

Chiar atunci când misiunile aviației de recunoaștere au fost suspendate câteva zile din cauza unei concentrări îndobitocare a aviației de vânătoare inamică în sector, armata noastră fiind în situație foarte grea, flancul stâng fiind puternic contraatacat inamic, D-1 General având năspărită nevoa de informații, având Comandamentul Clocărian și-a oferit în întregime să le aducă.

Deși în aceste condiții, orice ajutor în sector avea (am fost micii de înțărare, o misiune de sacrificiu a plăcui a trecut pe vânătoare inamică, prin barajele de artilerie antiaeriană care ne-au fost șterse avioanele la apăsă din flanc, dar D-1 General a fost format la timp și a fost mării în cecășă.

A dea și 5 avioane ale noastre au fost trimise la bombardamente și în timpul atacului au fost atacate de 11 vânători sovietici. Misiunea de bombardament a fost totuși executată 3 dintre răz-

Avion Rata capturat de sabură
escadrila 19, este adus, pe cel
zboru, pe aerodromul unității

te îi sovietici au fost doborâți, dar a fost doborât în flăcări și unul dintre ei noștri. Inuși Fuzkerul în comunicatul înaltului Comandament German, erată că la 5 Octombrie aviația Română din sectorul de sud al frontului de est, a doborât 3 avioane sovietice.

Escadrila a fost citată prin ordin de al pe Armata III-a Română și Armata II-a Germană.

În afară de multe și grele misiuni de război, escadrila noastră a executat și misiuni de comandament cu ofițeri de stat major români și germani, precum și numeroase misiuni de legătură.

Inuși Domnul General Petru Dumitrescu Comandantul Armatei noastre a sburat cu avionul escadrilei noastre.

Am zburat ziua și noaptea, pe vreme bună și rea, și de foarte multe ori n'am știut ce este odihna căci veșnic trebuia să mergem mai departe, înainte, mereu înainte spre Est. Niciodată însă nu am dus vre-o lipsă. Avioane și automobile cu materiale voștru ne conțineau.

Avioane pline cu doruri cu săci de sărbători. Conducătorul nostru alți o clipă soldații dela Est. Acolo lupta continuă. Pentru înalțarea Patriei, pentru Rege și Conducător, o vom continua chiar de ar trebui să ne aruncăm cu avioanele în sărcile peste un inamic îndârjit și înrăit.

Lt. ex. Gh. Popescu-Cloacănel

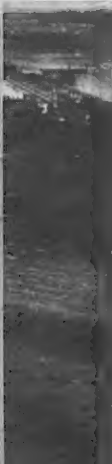

IN
DE

AGINI PE FRONT

IMAGINI DE PE FRONT

1. Gloanțele românești au lovit în plin. Un ofițer român cercetează o cască rusească ciuruită de aceste gloanțe.
2. Bombardierul aliat a lovit cu nădejde (P.K.)
3. În repaus, o paitidă de șah este bine văzută.
4. Un port la Marea Neagră prins în obiectivul fotograficului de la bordul avionului nostru, constituie o fotografie demnă de a fi publicată.
5. Iarna, pe un aerodrom românesc. Avioanele sunt gata pe orice vreme.
6. Sovieticii, scosi din luptă, nu au altceva mai bun de făcut decât să se predă (P.K.)
7. Avionul românesc de bombardament în plajă l se atasează bombe.
8. Deasupra Sevastopolului (P.K.)

AVIATORUL

Cu aripile larg deschise,
Cu meșteșuguri de skior —
Pe scocul vulturei parăse
Un foarte meșter vânător.

Tăia în lung și'n lat zănelul.
Vărdulul pare-îl canoșlea,
Cum canoștea bunicul vîsul,
Care prin bușii chiuia.

Intra apoi în căle-un nor,
Cum intră cerbul în iăstar
Părea noul un fuior
Vutură-i bastur de pieptar.

Trecând în țara inamică
Abia că-l mai puteam zări,
Făcea un ochiu de rîndunică...
Ce pușcă l-ar putea ochi?

Spre el ur'o zec corbi aleargă
Și trag în multor anopi de foc.
Vărdulul hăue să spurgă,
Valahul și-ai morșii jor:
Doi corbi cad jos (molozi de țargă).

Această dărză bălăie,
O dă valahul contra apt.
Sub el se roagă o câmple
De grâu, cu spic ce-a dat în copt.

El luptă să ne-aducă partea
De dincolo de unde-i Prutul.
După un nor pîndește moartea,
Să-i dea cu buze reci sărutul...

Cel opt primea ajutoare
Vr'o doisprezece mai avanti.
Era fatal și ni-l doboare
Pe cel mai aprig din țitani.

O, ce frumos era! O fatal
Ca fata pădurarului,
Pe care o 'ntălneam odată,
Prin alunizul somnului.

Mă jur pe Cer și pe lumină,
Pe al luceferilor stol,
Pe-a răposajilor hodină,
Pe-al Mării albăstrui pistol,
Că n'am și tert niclo jivină.

Cu toate că live căl'Sahara
Moșia și mereu mănoasă,
El lupă să-și mărească țara,
Noi, să ne-aducem frașii-locasă.

Și știm ce vor, știu gândul lor:
Să bată aur greu din noi,
Să 'mpartă pîinea morților,
Cum lutele de strigol,
Sug ugerete nopșilor.

I. D. PIETRARI

ICARII

Cu aripi mari, lucioase un urisg bendar
A sbărnat în aer ca ceva legendar.
Și s'a pierdut în zare, în nouri sau în cer,
Bondarul meu himeric, cu aripi mari de fier.

A răscolit Neantul o palmă doar... Atât î...
Și'n luptă cu Etherul rănit s'a 'ntors spre iut.
Dar s'a avârlit haotic ce o săgeată'n jos
Și crunt mușcând din țărână, își rupse os de os.

Ca Phoenix din cenușă, mai apoi s'au născut
Cu aripi mari lucioase ca să se piardă 'n l...
Atâtea alte păsări, atâtea alți icari
Că mi-l s'avântă 'n zare, bondarii legendari.

Neant și Haos — toate — în răscoliri de fier.
Cer poate răsunare, sau poate moarte cer.
Dar azi modernul icar, ce-a străbătut un nor
Ac vinde munți de aur... pentr'un minut de sbor.

Adj. av. AL. ANGHEL

Teamul Șurător

se pregătia febril, ca de nuntă. Cel care nu-i mai găsea locul de bucurie era „Guvidul”, pilotul acesta mai mic decât o bombă de 500 dar cu un suflet numai dinmăi.

— Eu iau ledul cu mine!

— Vezi-l mă de treabă, vrei să omori animalul?

— Mai bine așa decât să rămân orfan!

Nes Jean era de mulți „punct” după un asuzias îndepărate de încărcarea tuturor aparatelor. Trebuia să plece primele trei. Au tras la linie, nes Jean a ridicat fanișorul și a dat plec reu. Și el avioane grele de bombe decolă în formație. Privindu soldații, erau atât de mândri că plecau avioanele în misiune! Sufletul acestor ostași pleca, odată cu ele, să se ia de piept cu bolșevicii!

brațele „Guvidului”, sare l-a dat jos m m acară, cu zâmbetul satisfăcut al un înegalabile victorii.

— Priviți-ne! — Eu și ledul am făcut prima noastră misiune de război! La întrevile mari, și cu peripeții ni s'au întors toate echipagiile închi seara am întins o masă împănăscă, la care primul sărbătorit a fost ledul. Totul a mers în cea mai mare înțelegere până când a pus cineva problema cilișăii! Avute în echipajul de către ledul nostru navigator. Pilotul pretindeau să fie trecut, pe foia de misiune, observator! Observatorii erau de părere să-l socotescă „păpă”, adică corespondent de război P. P. La armă a fost decorat cu un clopoțel de „război” cu panglica roșie pe care i l-am legat de gât cu toată solemnitatea, la care asista și Haiduc, cu pleoapa lui grele de vârsă. I-am înțuit un discurs bine simțit și am închinat un pahar de vin în sănătatea primului decorat al escadrilei.

— Stai! Cum ai făcut, noi bem și sărbătoritul tău bea?

— Beai? Beai? Beai beai...

— Păstru, cel mai gureș om din unitate, sergentul nostru major care avea trâmă în gât, că speria și muștele când vorbea el, a umplut o cană, a luat ledul și brațe și l-a băgat botul înăuntru la vin; ledul a stăut, înproșcându-ne pe cei din jurul lui, apoi a gustat singur, odată, încă odată până a supt tot vinul. Când s'a dat jos dea masă, era beat turci. A încercat să se țină drept, dar nu-l ajutau picioarele dinapoi, care se încovoiau sub el. Și așa, m ochii turbați de neînțimire, a întors capul său glumeț, uitându-se întrebător în ciotul lui de coadă, în hăzul cînelui Haiduc care, mai îndrăzneț ca oricînd, l-a pus o labă grea pe umeri, trîntindu-l în răul cristalin al clopoțelului... l-a mai și trecut ledul prin minte nu fîrîșer de glând; vai ce crunt m'am îmbătat, că îndrănește să rădă de mine un sîrman cîine terestru... sunt primul led care a șurdat”. Apoi a adormit fericit.

ION BALCANU

P Din volumul „Alarmă! Alături sub tipar” editura „Ofer”.

De ce oare nu plecam și noi într-o misiune? Războiul a fost inaugurat de o săptămână și n'am făcut încă nicio misiune... Simțiam cum putrezim. Vedeam bucuria care transfigură obrajișii celorlalți, mai noușoci. I-am văzut cum asăuau după prima lor misiune. Parcă umblau mai drept, parcă aveau privirea mai brăvă, era atîta personalitate înfrînșii!

Așdar avioanele noastre, avioanele acestea grele „ca pîncu!” or să ne stărne ca bolșevicii de pleoapă, din cauza bătrîneții lor?

— Domnule Căpitân, duceți-vă la comandament și cereți o viziune și pentru noi. Ne or fi uitat, pe acolo, că mai existăm!

Dorința aceasta era unanimă. Ne simțiam nedreptății.

— Domnule Căpitân, o m se termină războiul până acționăm și noi...

Spiritul combativ al băștelor dospise cum creșea corazonății. Treșiam toți de cum asuziam agomat de motocicleta: vine oricînd dela Grup? Eram pe punctul de a ne decide să plecăm înă ordi... Cu ori ce riar, numai să spargem vîrînatate operativă a escadrilei, să pipăm și noi reacțiunea înămie. Vream să șurăm, în diferent de performanțele avioanelor care cîntăreau atât de mult m inactivitatea noastră forțată... Privim la avioanele acestea mari, cum stăneau întor pami, cu aerul lor obosit... Eram atât de îndrăprijii în suflet că, am fi decolat, chier dacă știam că ne ducem înă lăd! Cu cătă ciudă și... admirație priviam Heinkelere care treceau peste noi, spre Prati!

Până într-ă, cînd ne aflam la masă. Terminase unul dintre noi rugăciunea și ne pregătiam m ne retragem la cortori. Motocicleta s'a aprit cu agomat și comandantul grupului descăleacă grăbit.

— Observatorii și piloții, adunarea repede Unde-i harta?

— Într-o lipă am fost adunăți.

— Întreacăți av bombe mici, veți ataca trupele bolșovice îngredite pe masivul acesta, unde și-au stabilit baza de plecare. Trebuie să le zădărniciți atacul. A noștri vor contraataca imediat. Popescule, echipagiile...

— Sunt întovărite, domnule Comandor, de când așteptăm!

— ... și să iți gata de plecare cu 2 patruze de trei avioane la ora 17.

Par... a trecut un curent grin noi toți. Într-o clipă a știut toată escadrila, până la eroir și bu.ătur, că lășărij... plecam în misiune. Eram exaltați. Bete, oricînd care a fost executat cel mai rapid din istoria acestei unități. Mecanici și servanții au șburat în „aparate”. S'au spart sticle de șampanie a nol. Vechia ne-a cîntărit ca un lăcundă și totul

Aseară întor înănsatune, ledul a simțit că-l fu a pămîntului de sub picioare, a încercat să se sperie dar s'a lovit cu botul de ceva tare și și-a văzut de treabă. În spatele lui, cei doi trăgători lui plimbau m toate părțile turelele, la întors capul și l-a văzut pe cel de jos cum, învîrtind la o manivelă, disarare lăcut, încet, sub podocau avionului... Poate este vreo o legire pe acolo... și ledul s'a retras cu mare atenție spre turela de jos. Și-a uitat la el, și-a aplecat capul mai cum mai putea, l-a luat mîna-întor la brațe și l-a băgat botul pe ferestrele de trăgere. Atunci l-a cuprins panica. Un lăcut de aer rece l-a plesnit peste bot de parcă l-ar fi tras cîntărea bice... a căutat pămîntul. l-a văzut undeva departe și s'a smucit tot, strîmîndu am nu apu.ă! Și-l cîlînat bine capul ca să-și adune mînișile și a venit să se așeze cîminte lîngă prietenul său „Guvidul”.

Dar acesta era cu atîcea în cordată și preocupat de altceva. Subconștientul lui burban înă lăcut că se ajunșă la zona obiectivului. Tot echipajul era cuprins de febra primului bombardament de război...

Prrr... Prrrr... Prrrrr...

Au auzit bine? ledul a cîlînt din coatele lui mici și spirituale. „Guvidul” a putut surprinde îngerîndu-i pe sub plaușă stîng, un vanștor înamic. În drăpăa lui niște nori mari care promiteau cel mai bun adăpost... și a întors în ei. Când au lăgit din noi, erau depărte de l'cul a depurte și nu se mai vedeau aripi înămie. Încordare... trecu, observatorul indică, după ce s'a orientat, în cap la compas pe care pilotul îl umeră și totul re-întră în normal la bord. Glumele și buna dispoziție se ivesc ca ghioceli și îonduș până și ochii sprînzari ai ledului... șburător

După aterizare, ne întrebăm că toți cum s'a coborî ledul, pe care îl și vedeam moșie și împleticindu-se. Dimpotrivă, a apărut faniș în

PILOTUL SI MEDALIOANE

SLT. ABABEI GRIGORE

În seara zilei de 21 Iunie, când clipă-nul av. Ceaușu Titus ne-a adus bucuria cea mare — intrarea României în război alături de germani — pentru desrobirea provinciilor noastre Basarabia și Bucovina, cel care a fost primul acestor glorie a fost sublt. rez. av. Ababei Grigore.

În sufletul lui de român neaș — fiul unui moldovean depe plaiurile Vasluiului, descendent și el designer dintr'unul din orașii lui Ștefan cel Mare — a înălțat bucuria luptei, printr-o a revenit din nou Moldova de altădată a părinților lui, când Prutul nu era hotar, iar mânăstirile și bisericile din Bucovina, zidite de vovezii noștri erau mărturia stăpânirii românești.

Și nu putea el — dăra în fapt și în muncă, preluant în toți cei 7 ani de școală normală, voluntar din fire — să nu fie și acum cel dintâi născut — primul care să facă să trăiești din nou deasupra Bucovinei, crucea și tricolorul comăneș.

Îi revăd și acum fața rădind de bucurie printr-o lă se aprobăse să străbată primul aerul Bucovinei — el va fi deci primul care va duce românii din dincolo, vânat ca frații lor nu l-au uitat și el cauză desrobiri a venit.

Eram emoționați și'n ochii și sufletul meu am văzut luminoase gândurile, fața curajului, caracterul slt. rez. av. Ababei Grigore, pe care întotdeauna îi stăsem, traducând totul printr-o sinceră felițare.

Asfel, în zorii zilei de 22 Iunie la ora 3 și-a luat zborul slt. Ababei Grigore, modest, calm, neînfricoșat de nimic, cu gândul jertfei neprecupețite ca totdeauna, și a dus împreună cu pilotul slt. av. Brezeanu Octav și mitraliorul cap. Marineanu Samoil, primul salut Cernăuților noștri, în emoția noastră a tuturor camarazilor.

După 2 ore și jumătate de zbor a revenit. Dăși atăcat de două avioane de vânătoare rusești de tipul Severski, nu arăta nicio emoție.

Expunerea sa a fost modest făcută.

calm, creșcă, țara înălțurătoare. Apoi lăsa să se servia, ca și când nimic nu s-ar fi întâmplat, și-a dus alături conține muncă de toate zilele a biroului.

Și'n prima pagină a registrului istoric ată scris cu cerneală roșie de mâna lui:

„Stirea intrării noastre în război alături de germani a produs un entuziasm de nedescris în personalul escadrilei, care aștepta acest moment de un an pentru a deorbi pe frații de dincolo de frontiera împusă prin violență.

Se cîtepe pe figura fiecăruia emoția marelui moment și hotărârea dădă de a se sacrifică la nevoe pentru izbăvirea poporului român.”

Din acestor fraze se desprinde întreg slt. Ababei Grigore.

În ziua de 4 Iulie pe un timp greu cu nori și ceață până la pământ, sub ploaia de proiectile a mitralierelor și a tunurilor a. a. bolșevice slt. Ababei a adus stirea cea mai de preț a retragerii rușilor către Cernăuți — și-a explodat imediat de către faimoasele Stukas care au pornit atunci lor vijelios împingând în rândurile înamicilor moartea și panica de nedescris.

Pe măsură ce zilele treceau, greutatea lui înfrizau să vină. Și cine se oferea să facă misiunile cele mai grele și cele mai lungi? Sl. Ababei, care nu numai odată s'a învins din misiune după 3 ore de zbor, fugărit de vânătorii ruși, cu avionul ciuruit de gloanțele și schijeile proiectilelor inamice.

Asfel într-o misiune dincolo de Nistru avionul a fost lovit în rezervorul de benzină.

Nici pilotul și nici slt. Ababei n'au observat acest lucru dar la întoarcere către casă la numai 2 km. de teren s'au prăbușit dela 300 m.

Dumnezeu însă i-a scăpat pe toți ca prin minime. Pilotul, slt. av. Brezeanu Octav s'a ales cu fractura unei vertebre și cu multe contuzii mitraliorul sergent Iacob Constantin cu o lovitură puternică în stomac, slt. Ababei și el contuziuni serioase, a sîrit imediat să dea ajutor camarazilor.

Oare cine din escadrila noastră nu a cunoscut camaraderia dădă până la uitare de sine a slt. Ababei, în orice împrejurare, în orice situație.

A venit vremea permisilor, Singurul care numai între două trenuri și-a revenit mama uitată în satul Scheia-Vaslui, a fost slt. Ababei.

Datoria pentru el era mai preus de orice. Căsa fi era Escadrila de Observație familia lui camarazi.

Simțim că nu putea lipsi mai mult: nu era posibil să-ți închipui această Escadrilă fără prezența lui.

Stia tot, făcea orice cu dragoste, cu bucuria faptelor. Această mulțumire îi era deajuns.

A fost recompensat pentru fapte sale, pentru misionile executate cu zel și conștiințozitate pentru informațiile totdeauna prețioase aduse, fiind decorat cu „Crucea României cu spade și panglică de Virtute Militară”.

Apoi a fost datins cu „Virtutea Aeronautilor cu spade”, clasa „Crucea de Aur”. Dar nu a avut bucuria acestor recompense pentru că în ziua de 7 Decembrie în timp ce — marele primul — meru voluntar, slt. Ababei își lăsa zborul depe un teren din Crîncea pînă la preșăși soirea escadrilei pe un alt teren, avînd cu pilot pe Adj. av. Preda Alexandru avionul s'a prăbușit, iar soarta a fînă pentru totdeauna arițele celui ce a fost slt. rez. av. Ababei Grigore.

Noi, camarazi și frați săi din escadrila de Observație pe care a cîntărit-o vom simți mereu rolul pe care l-a lăsat între noi slt. av. Ababei.

ADJUTANTUL AVIATORILOR VÂRLAN CONSTANTIN

Și acest viteaz între viteji poate fi descoperit în ancestralele rezonanțe ale neamului nostru. După nume, pronume și fapte.

Costache Vârlan — nume de creștin ne tare la auz cum ne sunt detunitele munților la înfășurare — nu putea afla o meserie mai nemerită decât aceea a zborului. Și pornea dela plugul moșilor săi, a lăsa pe calea cerului. Pe calea asta lăsa prima războiului.

Pilot de bombardament cu experiență românul din Constantin Vârlan nu s'a desmîșiat niciodată. Totdeauna și-a dus misiunile la bună îndeplinire, totdeauna a izbîndit și a izbîndit chiar când, lovit în plin de focul dugman, a căzut între liniile strene.

Vârlan a avut atunci un sfîrșit dar unul care-l scoate din rândurile celor ce mor banal și-l așază pe treptele înalte ale eroismului.

Era în infierbîntarea unui bombardament, în Basarabia. O schijă dugmană i-a lovit rezervorul de benzină. Avionul a luat foc și camarazii, îngroziiți, l-au văzut cum se prăbușește spre pământul Patriei însîngerate.

Mai târziu, când trupele noastre în înaintarea lor victorioasă depășiseră locul de prăbușire al lui Vârlan, camarazii de aripi s'au dus să-l afle mormîntul. Și i l-au aflat, dar a mai aflat și țîria în fața morții că care a dat dovadă acest sbrător.

Pentru că rănit de moarte s'a luptat cu alăbuciuena trupului răpus și a aterizat avionul camardea și căruia îi fusese arde distrus roțile de schijeile dugmane. Din avion a sîrit trei înși: un ofițer și doi sergenți. Ii pilotul, nu a mai avut putere să așază. Cum a pus avionul pe pământ, a închis ochii și cu mîna strînsă în pumnii cari nu șteia cu e teama, a murit izbînditor.

Vârlan Constantin, pilot și român din țîlpi în țîrget, a înțeles că trebuie să moară, salvîndu-gi camarazii aflați la grea cumpănă.

LT. NICOLAE LEONOVICI

LADMISS ANDRESCU

PEDAGOGIA SBORULUI

Se poate vorbi, — deasul încredințării, că omul-aviator este alcătuit dintr-o altă substanță suferențială decât ceilalți muritori. Nu oricine poate ajunge aviator dacă nu este predestinat, — și predestinarea izvoarește din adâncurile misterioase ale ființei. M'am întrebat adesea deci, de ce toți aviatorii se succedă între ei? Firește, nu prin înfățișarea fizică foarte variată, dar prin altitudini, prin gesturi, prin acest neînmurțat taină a sufletului care-l face flegmatic și independent, prin desprinderea de orice convenționalism burghez și banal; înțelegându-l în sine virtuțile unui om ca totul deosebit de ceilalți.

Am aflat, deosebiră această întrebare, în viața care se trăiesc. Dincolo de dimensiunile — compănăla existenței obișnuite într-un spațiu — într-un timp care nu a poate percepe mai mică măsură — simțurile noastre Aviatorii sunt oameni transcendenți — prin ei se realizează turburătorul vis dedălic. Este o vechie temă mitologică, aceea de necorespunțarea fascinantă ale cerului; de a — desprinde de pământ de vremelnicile și de robia terrei, și de a naviga acolo unde se cheamă magia depărtărilor.

Spiritul modern a izbutit: să prelăcă în lapid concret și viabilă inspira închipuirii terrene. Omul și motorul au deslușit calea triumfului — mitologic — Făcerea — izbăvirea — a însăși modalul. Natură, — miraculoasă și chibzuită, — le-a spus inventatorilor ce au de făcut: și apoi, și sufletul pasăii s'a prefăcut în motor. O mașină de elice — magneto-luțgeră prima acătore. Apoi: explozia: 1, 2, 3, 12, 24, — ritmic pistoanele, trag și împing bălele, — și sufletul motorului se propagă avionului. Elicea pornește, cu zeul de cal putere, într-o mie două, și mai multă învârtitură și mînt. Atunci — petrece marea minune: contopirea dintre om și avion. Din carlinga lui, pilotul

și simte organic brațele: sunt aripi: contracția mușchilor crispează pedalele: o încordare de câteva secunde, și delăsiera pământului se desprinde omul — pasăre. Fărăuna dintre aviator și avion — este perfectă: o organicitate ideală. Funcția motorului se propagă în cel mai mic anumește pe nervii aviatorului. Atunci intervine ochiul: explozie toșilor rescanță, dincolo de orice închipuire și percepție obișnuite. Iar să ne înțelegem: fuziunea dintre om și mașină este un fenomen caracteristic lumii moderne, căci miile de tehnicieni și muncitori, din marile metropole trăiesc această viață în aviație însă, fenomenul este paroxistic. Aici motorul este însăși omul, contopirea este absolută.

Am spus mai sus că aviatorul este un om transcendent, penitruă traze dincolo de legile obișnuite ale naturii. Dinamica sborului este opusă staticii; gravitației. Desprinderea de pământ întruțarea spațiului, desvăzarea timpului, sunt fenomene care transcend firea omenească, dar penitruă ne-am obișnuat cu ele nu ni se par deloc extraordinare. Și totuși, după cum spunea foarte bine un scriitor, care a dat la iveală cele mai minunate pagini despre „trăirea verticală”, — a cerului înălțime orgoliosă a omului, nu poate fi concepută decât ca o sfidare a legilor naturii. Iată așa dar, că a fi aviator, înseamnă a depăși cadrele de simplitate ale omeneșului destin, și a înfrânge închipuirea unui nou tipar antropologic.

Într-adevăr, prin aviație s'a creiat un alt om. Priviți! succesele colosale ale von Richthoffen la viața lui Guyotier, sau la cele 115 avioane doborâte de colonelul Molders, — și iată nici o modestie la isprăvile vitejești ale aviatorilor români, — și veți avea, majestuosă înălțare a unei urse epice. Un aviator este un ordin de consiliu.

nu o comandă serică și controlată pe teren. Se poate desigur pe bătăie timpului unui sbor, — se pot fixa milimetrice obiectivele, — punctele de ajungere unde trebuie să ajungă omul sau intrăbăte trupul, vătămase, dar acolo, apăsă puterea neprevăzută, reflecție, — vătămase, vătămase, vătămase de vătămăse al: înălțare, vătămase, în altele de împieturări, când omul este numai cu el însăși, se rezumă în principiul de inițiativă Spontan, fără un prealabil studiu, fără cercetarea chibzuită a condițiilor, fără cumpănăla momentului tactic, aviatorul atacă și este atacat. Atunci se verifică pedagogia sborului. În astfel de împrejurări, aviatorul devine un supranatural, care cu certitudine absolută a vătămărilor-condorii își despică drumul triumfului.

Panica vine din vătămădu, — apăsă un scriitor polonez — care a scris o carte desul de proastă, — gănd totuși, acasă! exprime foarte potrivită pentru a înfădăra sentimentul de groază al omului pământean.

Da, firește, panica vine din vătămădu, penitruă numai vătămădu transcende firea omenească și o acoperă cu neprevăzută nemărginire. Că de departe suntem de magia sborului, nu dăm seama numai atunci când trăim acest sentiment de pană, noi cei de jos, — căm aviatori nu au decât inițiativa carului și eroismul anegărit. Dar eu drept să vă spun, — când eram pe front, — preferam să admă: acest spectacol înedit, decât să mă ascund în șanț, — că: unui camarad care se pătula într-o grupă s'a căzut o bombă drept în cap. Dacă panica vine din vătămădu, norocul vine de unde nici nu știu. — de aceea admă aviatori, căci în vremea ei, dăsură mea, se lăpau în vătămădu, eu pe pământ am scăpat neatinț.

Nicolae Roșu

EDITURA „O F A R” LÂNSEAZĂ LA SFARȘITUL LUNII
MARTIE CARȚILE AVIAȚIEI NOASTRE DE RAZBOIU:
SBURĂM SPRE RĂSĂRIT A L A R - M Ă !...

LADMISS ANDREESCU

ION BĂLEANU

SBURĂTORII DELA VÂNĂTOARE, BOMBARDAMENT, RECUNOAȘTERE. SE VOR GĂSI ȘI ÎȘI VOR GĂSI CAMARAZII ÎN FILELE ACESTEI EMOTIVANTE CĂRȚI. SCRISĂ DE UNUL DIN CEI MAI TALENȚAȚI SCRITORII.

ILUSTRĂȚII DE VOINESCU

AUTORUL, SUBLOCOTENENT AVIATOR ÎNTR-UN GRUP DE BOMBARDAMENT, REDĂ ÎNTR-UN STIL PALPITANT VIAȚA DE EROISM, DE LUPTE, DE VICTORII ȘI DE MOARTE A BRAVILOR SĂI CAMARAZI DE ARIPI

la dorința de a face cunoscuta marelei publicități imperiale celelalte în văzduhul războiului de către aviații noștri shordford, Rivista „Mașina Aeromilitară” a intrat prin o căsuță prietene aviaților români, să-și arate în cerul și răspundă la întrebările chestionarelor:

DE VORBA CU

- 1) Impresii asupra primilor misiuni de război.
- 2) O relație scurtă asupra celei mai grele eșiri la inimă. (Iupia aeriană, baraj de A.C.A. etc.)
- 3) Câteva rânduri despre cea mai deosebită misiune executată în front (împlântări neprevăzute, reflexii umoristice ale echipajului, etc.)
- 4) Câteva rânduri despre un camarad căzut la datorie. (chipul eroic în care a fost doborât)
- 5) Ce crede despre viața sovietică. (o singură freză.)
- 6) Ce crede despre stăruitorii ruși. (o singură freză)
- 7) Ceva despre cea mai veselă petrecută pe front. (zece rânduri)
- 8) Ce părere are despre războiul aerian (o singură freză)

În număratele prezente ale revistei noastre am publicat o serie de răspunsuri primite de la breșii aerului doborâți de război. Continuăm cu publicarea altor răspunsuri și raportăm rugămintea pe care o a readă tuturor aviaților, de a completa chestionarele de mai sus și o să-l trimitem în redacție, str. Sărbătorii 9, București

Obști interesanți pentru călătorii rușilor noastre răspunsurile date la prime întrebări de către domnii:

S. L. V. ȘENOHIE D. AUREL:

În drum spre inimă, întovărășii de vânătoare, avem impresia deplină sigurante. Ziua era minunată — bălțile Dunării — Măști Dobrogei — am depășit aproape fără a ști. Alte 20 ore de șor și în fine iată-ne la obiectiv. Nervozitatea dispărește gonită în adâncurile liniei. — vizam avion, o țintă și în fine prima bombă se dezlănțuie, — urmează apoi restul.

Mă înore cu grabă la aparatul fotografic în timp ce formația noastră înaintază, apăsă pe declanșator. După acela am timp să privesc efectul bombelor. Suntem toți. Obiectivul a fost atins în plin — așa cum se ordonase. Vânătorii danțau pe lângă noi făcându-ne semnale bine cunoscute — care amintesc peste tot proverbiale frâze de arme a aviaților.

LT. OSS. VIZIREANU VICTOR:

— Prima misiune de bombardament am executat-o în ziua de 27 Iunie decise a 6-8 zi de război. Pe când camarazi mei primiseră botezul focului eu încă nu avusesem această onoare, din cauze stăruie de voința mea. Ziua de 27 Iunie ne aduce misiunea de a bombarda calea ferată între G. Bereznici și Parisul nostru Treceam prin ul. o cruce, o privire la ceilalți membri ai echipajului și încep cercetarea terenului pentru a observa mișcările inamicului. Am sesizat că o gară și totuși este în ordine — moartea merge bine (cruce în direcția bazei vânătoare). Cele 6 IAR 80 — sunt aproape și supraviețuiește cerul. Ne apropiem de calea ferată, echipele încep să se miște și reușesc să lovească calea ferată. Echipajul este foarte mulțumit, dar mai bucură că începe înțoarcerea. Pe drum ne atacă 3 IAR 80: avem o strângere de inimă, dar cele 6 IAR 80 nu-l lasă pe ruș, să se apropie prea mult de noi. Dintr-o dată vântul sovietic ne îndreaptă spre ce aproape de formație este doborât de un vânător de al nostru. Treceam prin ul. referi, București că misiunea a fost îndeplinită și că la term. ne așteaptă căldura iubirii camaraderiei a șefilor clasa le vom raporta la îndă.

La ce o de a doua întrebare raționăm răspunsurile domnii:

LT. AV. ALIOTTE P. GHEORGHE:

Atunci fabrica de avioane dela Odesa. Artileria anti-aeriană bulgărească dezlănțuie un baraj intens la toate platformele pentru a împiedica părăsirea terenurilor noastre. Intrăm cu tot corpul și voința dăruie dar cu inima strânsă de toată labilul baraj. Fabrica sare în aer, ieșim victorioși. Avionul meu e atinsă grav în furtună. Motorul din dreapta e inundat de ulei, asvârlit din teavă arșată. Rău-telegrafistul e rănit ușor. Ne reînțoarcem cu bine la aerodrom. Avionul prezintă 70 găuri de schije. Așa ne-am luptat în ziua de 29 August 1941.

LT. AV. STRATILSCU MIRCEA:

În ziua de 20 August 1941. Misiunea de bombardare a Dalmiei. Sui: Sunt a acat de vânătoare înmăscă — unul e doborât.

Formația amică a împărțiat. Trei vânătoare inamice (Rata) în die, rug un motor sare pe urtepte — mi-l încetează pe câl-talt.

Sunt cu avionul în flăcări deasupra Dalmiei. Mitratoarele și mecanismul de bord împușcat. Am ieșit cu alu, avionul 50 km. — așa cum era în flăcări și să-l aterizez în linia amică. Trei din echipa sunt salvati-teteri.

Flagrit: prin porumb de vânătorii ruși, scăpăm. Prima do-zină în contact liber cu viața: o țigare

CPT. OSS. ȘENOHIEȘCU ADOLF:

Cea mai grea misiune a fost prima, care am fost de B ori atacată de vânătorii bulgărești, foarte agresivi, deasupra aerodromului Bulgărică și pe traseul Bulgărică-Prut.

Au atacat la orele 4.15 Aerodromul Bolgrad Bulgărică: nu terminasem de lansat bombe când primul bulgăreț ne-a atacat din față. A fost primul moment de groază nu prin faptul că așa fi putut fi lovit de gloanțele lui, mai mare mi-a părut pericolul ciocnirii în aer, deoarece vânătorul se apropiase foarte mult de noi. După aceea: atac din față au urmat atacurile din spate (7-8) când urmăream toate gloanțele, ce treceau la drăpă mea până se înfășurau în pământ.

În cursul acelor atacuri echipajul meu a doborât 3 vânătoare bulgărești. La un moment dat observă concipăzarea mea din stânga cum se apropie de pământ în flăcări, acest lucru mi-l produs o puzărie împiedică de mișcări și părere de rău; I-am văzut înăd comșet cu pământul producând un mare nor de fum. Aștepturile ce au urmat: care au durat numai 3-4 minute, mi-au format impresia unei vegheții.

LT. AV. PAIU T. I.

data n lounhi

Se primește ordin ca a patrulă de 3 avioane să bombardeze trupele ce a stăionează la Est: do Duhoi-Liman.

Find totuși pregătite cel mai acut timp decolăm, trecem de lașm vânătoare și ne îndreptăm spre obiectiv. Treceam linie la 1500 m înălțime și cu atacul înalt ne uităm deasupra obiectivului pe la sud. Vizez atent și când obiectivul intră în câmpul vizorului încep declanșarea imediat. A.C.A. începe într-o traga. Pășcui de gloabele de fum ne înconjoară din toate părțile ca și cum ar fi fost pălăci de nori.

După ce lansăm toate bombele acolo unde trebuia, pilotul începe să vireze în toate părțile, dar ori unde ne întoarcem plăcurele de fum ne urmăresc. Ne așteptăm din moment în moment să fim atinși. Am scăpat totuși ca prin minune. A fost cel mai gro-av A.C.A. pe care l-am întâlnit în tot războiul.

Reamăram răspunsurile la ce o de a treia întrebare, date de domnii

LT. AV. ALIOTTE P. GHEORGHE: X S. L. V. ȘENOHIEȘCU ADOLF

Bombardăm Colonia Rait Atât până la obiectivul că și deasupra obiectivului nici un proiectil inamic. Vărm la stânga împușcat după obținerea rezultatului: amintit cu intenția de a ne întoarce pe aceeași direcție, știind că la dus n-am fost supărați de inimeni.

Imediat ce ne-am pus pe direcție și puțin deplasat pe stânga am fost surprinși de un baraj de A.C.A. de toată grozăvia. Risipim formația, căutăm să degajăm, dar degeaba, ne înfundăm tot mai mult în baraj. Proiectilele rusești explodează în distanțe mici de avion.

Căutam refugiu în norii izolați unde e alții. Cum ieșim dintr-un nor, e lașm primire alte baraje. Pilotul scăpătează din dinți, plin avioane, o la stânga și dreapta ocolind glo-burile drepte ale exploziilor. Intrăm în alt nor. Ieșim și ne iau în primire alte baraje.

Așa am trecut pe de-a-supra Vigodri, puternic apărat de A.C.A. Ajungem la Mistrul scăldăți: din sudarea de grozăvia puternicilor baraje de A.C.A.

Am scăpat doar cu strângere de inimă.

SBURATORII

LT. AV. STRATILESCU MIRCEA:

Misiunea de bombardare a depozitului de muniții West-Ordeau. Nu m-am apucat am la reacție antiteristă pe mare.

Un baraj înforțat de artilerie s'a deslășuit asupra noastră. Deși am rămas surprinși pentru moment — ne-am continuat misiunea.

Am fost lovit de un proiectil în canalizația de oleu a unui motor.

Nu și-a dat acest avion se poate suia nu cu un motor — m-am mai înșelare niciodată acestă. Am avut o strângere de inimă când l-am oprit. Ajuns la aerodrom mai târziu decât alții; camarazi mă treceau pierdut.

Am exist pe figura lor mulțumire când m'am văzut iar în mijlocul lor.

Când m'am dat jos din avion eram istovit.

LT. OBS. VIZIREANU VICTOR:

— O misiune de a bombardă satul Iancușina. La treceea Nistrului, mecanicul m'a anunșat că mai avem 500 de litri benzina. Desigur un bucan sărit dela veșun rezervor m'a curgea benzina. Toți cu înimile puțin strânse ne continuăm misiunea. Că niciodată capul formației face 4 treceri deasupra obiectivului cărei s'a descoperit o coloană lângă un sat. Mai rămânem cu 250 litri litri benzina când ne întoarcem. Cu această benzina am reușit să prindem linile aeriene și am strizit la Sud de orașul Tighina cu monarale calate în bune condițiuni — pilotul Adj. Talabă Victor arătând că e un pilot desavârșit.

La întrebarea poșter răspund domnilor:

LT. AV. ALIONTE P. GHORGHE:

Locotenentul Cărstov Ilie, observator. A fost parte în prima formație de bombardament a avioanelor Savoia.

Fire vechi și rata oricărei a aviorii a vorbit de spirit, am observat că nu ajunse războiului era puțin albit. Sunt convins că nici el nu putea să-și explice această schimbare sufletească. În orice caz n'ar fi dat pricina pe seama războiului care avea să înceapă a doua zi. Locotenentul Ilie Cărstov era plin de avânt și curaj, cred că avea o presimțire. De asupra obiectivului, la Balărică, aviația de vanătoare rusească a tot: tare agresiv. Acolo, Locotenentul Cărstov Ilie a căzut cu avionul în flăcări.

S-LT. AV. STRATILESCU MIRCEA:

Sergentul Mierlan Călin — mitralier de bord — în echipajul meu când am fost incendiat de vânătoarea inamică și urmărit până la aterizare de 3 avioane R.A.

Un chip blăst, dar o fire ienac, a tras cu mitraliera din spate până când a fost răpus de inam.

L'am văzut după aterizare — când din avionul incendiat nu mai rămăsesse decât scheletul — Serg. Mierlan Călin — zroul care și-a sacrificat viața pentru a-și salva camarazi — a cărbonizat lângă mitraliera lui pe care nici când a fost doborât nu a lăsat-o din mâini.

CPT. AV. SCHOBESCH ADOLF:

Camaradul Lt. Cărstov Ilie, fire foarte veselă și degajată, în seara zilei de 21 Iunie 1941, l'am observat foarte nervos și atât de lucru neobișnuit la acest om parț presimțea soarta de a doua zi și în sfârșit, cu pără de riu m'a fost dat: că în primele ore ale zilei de 22 Iunie 1941 s'ar văd căzând cu avionul în flăcări lângă Balărică fiind luat prizonier de bolșevici.

LT. OBS. VIZIREANU VICTOR:

— Terminasem pregătirile pentru plecarea de mâine 22 Iunie. Două ultimele m'au căutat și m'au spus comanda grupului. În sfârșit trec pe lângă Av. 17 unde Sublt. Baltag Nicolae pus echipaj de rezervă făcea ultimele pregătiri.

Plecăm mâine dimineața. La întrebarea mea fiii răspund că e pus echipaj de rezervă. A doua zi echipajul meu se prăbușese chiar lângă aerodrom și m'a înlocuit în formație Sublt. Baltag Nicolae cu echipajul său. Când doborât de vânătorii sovietici după ce și-a îndeplinit misiunea.

1. La întrebarea clasei 671m interesează răspunsurile membrilor:

LT. AV. ALIONTE P. GH.

Aviația rusească s'acordează rezultate mari cu riscuri minime; nu atacă decât atunci când e sigură că nu va pierde.

LT. AV. STRATILESCU MIRCEA:

Aviația de vânătoare foarte temerară lor când se vede mai slab te urmărește până la complăta distrugere.

LT. AV. SCHOBESCH ADOLF:

Aviația bolșevică a fost doborâtă cu foarte multă vânătoare lip. s'ind-le însă „Comandamentul”.

LT. OBS. VIZIREANU VICTOR:

Mulți și, natural, proști. Le lipsește omul dar mai ales sufletul.

La întrebarea poșter răspund domnilor:

S-LT. AV. PERA FILO:

Puțin curajoși și posedând o cultură inferioară ceea ce făcea să aibă un fond moral p.e.a. slab, neștiind printru ce lupă.

S-LT. AV. SCHOBESCH ADOLF:

Străbătorii bolșevici au fost foarte agresivi și bine antrenati în timp ce bombardierii ai foste slab instruiți.

LT. OBS. VIZIREANU VICTOR:

Vânătorii destul de buni, bombardierii slabi.

LT. AV. ALIONTE P. GHORGHE:

Foarte pașini dintre ei sunt îndrăznești. Ori nu știu să se orienteze în liniile inamice, ori nu sunt conștiențioși în executarea misiunii pe care au primit-o.

La răspunsurile la întrebarea poșter, de la domnilor:

S-LT. AV. PERA FILO:

Zile prea vesele pe front n'au prea fost cu adevărat, deorece grije erau pe front împăduritoare. Mai precis am putea spune că au fost adevărate ore de veselie care făcea să se deosebească frumuse și se înălțau grijele de moment ale războiului datorită spiritelor făcute de un camarad cu mult talent umoristic.

LT. OBS. VIZIREANU VICTOR:

Nu am avut zile de veselie pe front din cauza misiunilor dese și din cauza stării de alarmă permanentă.

Clipe de veselie au fost multe, bunăoară. O misiune reușită, un match de wolley sau fotbal.

La ultima întrebare reținem răspunsurile de la domnilor:

LT. AV. TEODORU NICOLAE:

Nu cred că poate fi vorba de războiul aerian, decât când cantitatea materialului pe permite să se producă un astfel de fapt. În orice caz e mult preferabil celui terestru.

LT. AV. IONESCU GH.

Războiul aerian implică dela început cantitate și calitate. Dacă ne referim la războiul aerian, pe care l'am trăit, am creduta, că este cu totul diferit de acel care va veni. Multe se învață, multe se schimbă cu același important și nemuritor factor, surpriza.

S-LT. AL PERA FILO:

Războiul aerian este, ari e sigurul, care hotărăște victoria căci are putere de acțiune mult mai instantanee, și mai rapidă în câteva ore acțiune pe lărgul material și formă de distrugere puncte de o importanță viață nelăscupit de mare.

S-LT. AV. SCHOBESCH ADOLF:

Războiul aerian este cea mai importantă latură a războiului modern deoarece poate acționa pe lărgul material și formă de distrugere: de trup, rezerve și puncte vitale ale inamicului și acționează pe o scară foarte întinsă și asupra moralului inamicului.

IADUL DELA PLOSKAIA

De data asta vom bombarda — 4 patru: de câte 3 avioane — în interval de o jumătate de oră între fiecare formație, aglomerările de trupe dela Mălești și Ploskai, dincolo de Nistru, în Nord de Tiraspol.

Ceace formează aruzia zilei este ordinul de a bombarda dela 50 metri înălțime și de a mitralia trupele de teritoriu inamic.

Așfel sălind lucrurile, înacamnă că vom face prima noastră misiune oficială de asalt. Și cum șburăm cu un avion care cântărește 11 tone, seșirca asta va fi cu totul inedită.

Am decolat la ora fixată. Sunt în patru: doua, pe dreapta echipajul 3.

Până la Nistru, nume de semnalat:

Ca protecție avem patru avioane de vânătoare I. A. R. 80.

Am trecut însășișir apa care ne desparte de ruși. După ce am șburat tot drumul între 400 și 500 metri înălțime, am ajuns acum la 1000 ferbiu doar la cântărește metri de pământ. Pe malul celălalt al Nistrului e o vâlcea.

Ne angajam toate trei avioanele prin mijlocul ei, așa încât șburăm mai jos decât nivelul malurilor.

Avem impresia că trecem cu vaporul prin canalul de Corint. Cele două margini ale vâlcelei sunt atât de aproape de vârful planurilor, încât Henkeliul nostru deabia începe prin pântul asta urag.

Însășișir, vâlcea noastră s'afârșit. Avionul cabrează serios, ca să ne avântăm iarăși în cerul adăvărat.

În fața noastră apare o clădire mare, albă, acoperită cu țigla roșie. În curtea casei mișună o droaie de soldați.

Tochmai voiam să-mi încerc mitraliera, așa încât ținta asta neașteptată a sosit în timp.

Trag în grămăli. Bolșevicii fug, se rostogolesc loviți de balaurul nostru de groază eșit parcă urând din pământ.

Sărim peste câră — pășim dealungul câmpiei. Totul e pusiu.

Șburăm atât de jos încât trebuie să ferim pomii și sălpii de telegraf.

Dela înălțimea asta aproape îngreșată ne dăm seama cu ce slutoare vi-

toră ne deplăm față de sol. Toate reperele dispar înghițite fulgărilor de spălul pe care îl parcurgem cu rutea proiectilului.

În fund, în capătul unui lan de pășnoi, — vede satul Mălești.

N'am timp să mai controlez privind pe hară căci am și ajuns d'asupra lui.

Sorin cabrează din nou aparatul. Trebuie să avem desparat 50 de metri înălțime, ca să putem bombarda.

Bombela trase lăsa vizor, cad peste case peste locuri, prin căușile înșerate cu trupe și căruțe. B. arate cu muniți.

Cum bombela noastră sunt cu înălțare (altfel ne-am auto-bombarda) exploziile nu la zărim decât cu mult în urmă.

Colemele pulverizate aer sunt împropiate în sus, la câteva sute de metri. Noi suntem însă departe, la adăpostul creat de propria noastră viteză.

Satul pe care l-am mimicit a trecut de mult. Șburăm iarăși jos de tot, dealungul unei țosele.

La o încreucăare de drumuri poroioase, o cută pînă cu pîpi și incenții: bipnotă, a de apariția noastră de intern.

Cum bolșevicii, în cămași kaki, au sărit împinși de un revolt nevașut, căsând pe bușă direct în șanțuri.

Pământul jude sub noi ca o pînă înțecată. Deabia am timp să înregistrez senzațiile vizuale, că am și trecut de mult de cele ce mi-au eșit în cale.

Cu toate saca, cartușele mitralierei tot apucă să numercașă unde trebuie în covorul ce îngheț alburneste sub noi.

E adăvărat însă că mitralierele noastre trag 1200 de gloanțe în minut.

Peste câteva clipe am ajuns la obiectivul urmărit: Ploskai.

Repetăm manevra. Avionul cabrează, luăm 50 de metri înălțime și lasă să cadă bombela.

Clădire imense cu 5 sau 6 etaje ne zăvălesc enorm. O mică deviere din mănă și palonier, și dăra noastră se termină prate ca.

Eiectul nu mai apucăm să-l vedem. Exploziile care se deslănțuie la 8 secunde în urma noastră sunt palatate de uralele telegrafistului care dela posu lui privilegii d.n. țurelă poate să vadă totă mărșăla spectacolului.

Am terminat bombela. Mă reped din nou la mitralieră.

Totul se desfășoară cu aceeași înălță fantastă și te bu măceșe.

În orașelul ăsta transmișian mai sunt străzi cu soldați și curți pline cu bolșevici înmăși.

Trag Răpăiala mitralierei îmi face bine.

Încercările goală s'au adunat: jurul meu ca micile la un ospăt sardanașul. Noi, mimicit Mă am destole.

În clipele în care mă opresc ca să schimb încăcăterul, o altă răpăială mai surdă și mai prelungită se aude înfundat

din măntăile vibrând ale avionului: vază mitralionul din fundul fuselajului.

Într-o carte sunt doi cai deșălmăși lângă un tur. Pe un țoi pământu stă un copilaș în cămașă roșoa.

Un bășandru s'aruncat prin fața mitralierei mele ca să-l la brațe.

N'am tras. Nici mitralionul n'a tras.

Șburăm șuerind a moarte mai departe, fără gânduri și fără nervi. Oragul s'a terminat.

Suntem iarăși la câteva palme de creștele panășate ale pășușului.

Sorin îmi strigă suprumat: — Uite-ți!

Bolșevicii fug înbușiiți de groază prin pusei.

Eu trag.

Dintr'odată apare o mîriște, o mîriște vastă de colțor, semănată toată cu soldați.

Muli se rostogolesc. Alți alcargă curbați din sale unii se aruncă în pământ.

În fața noastră un grup întreg ridică mîinile: s'au. Alții manevrează spre noi o mitralieră.

Eu trag mereu.

Mîriștele se succed întrădă de lanurile de porumb. Trag toate.

Mîrișle de pulbere arăd din cartingă îmi dă un neșu de toc nemiș înținit.

Trag. Un colț de paljite stă aplicat un tractor. Trag în el.

Dar decorul se afărșește.

GRIGORE OLIMP IOAN

Din volumul „Noi dela bombardament” recent apărut — editura „Olar”.

CONCURS LITERAR

Revista „Magazinul Aeronautic”, în scopul de a stimula dragostea de aviație pe deoparte, aptitudinile literare pe de altă parte, printre tineretul țării, institue un concurs literar pentru elevii școlilor secundare și studenți.

Nuvelile cu care se poate concura trebuie să aibă subiect de aviație.

Lucrările cele mai bune vor obține următoarele premii:

- 1) Premiul I: 5000 lei
- 2) Premiul II: 3000 lei
- 3) Cinci premii compuse din: câte un abonament pe timp de un an la revista „Magazin Aeronautic” și câte o colecție de cărți aviatice.

Manuscrisele trimise vor trebui să fie scrise la mașină și numai pe o singură pagină. Se vor trimite în dublu exemplar.

Manuscrisele premiate vor fi publicate în revistă.

Manuscrisele nepremiate nu se vor restituiri autorilor.

Lucrările se vor trimite pe adresa revistei „Magazin Aeronautic”, Str. Sărlindar No. 9, et. II, București.

Termen de trimitere: 15 Aprilie 1942.

UN EROU

Printre brazi noștri lupul tori aerului călăuzit prezintă în luptă să se numără și locotenentul aviator Cereche Aldea din Floria și pânditorii.

Acel zburaș de elită domnia a avut o atitudine demnă și eroică atunci când a fost cercetat de aviație sovietică, la 10 ani și jumătate se poate subînțelegem Cereche, după declarările soldatului Goleșnicenco Nicolae care a sursat în interviu între zburașul român și aviațiile bolșevice unchelușoare:

Mă numesc Goleșnicenco Nicolae, de ani 33, naționalitate rus, mureșean, născut în orașul Cahul, domiciliat în orașul Bolgrad, strada General Frăsescu Nr. 28, căsătorit, cu un copil. Declin următoarele:

Făcând concentrat de către trupele bolșevice, am făcut de pază la aerodromul „București”, unde am vădit la munițiile lupte aerice, între aviatorii roși și aviatorii români.

Într-una din lupte, a luat parte și aviatorul român anume Cereche, adjușat din Floria. Văzându-l Bucureștii și în urma căreia lupte, s'a aplecat un accident la morali. Fond alina recenziile de fond, lucru ce l'a făcut să se deosebească de majoritatea anume într-un loc învâzbit în apropierea comunei Guza Vadă-Lănuș. După așteptare, a eșuat în un drum, s'a urcat la o drăgușă unui jărani și care în un împreună cu vâzba sa, l'a învâzbit cu o pătură și astfel a reușit să-l ducă până aproape de Prut, unde l'a dat jos.

La un moment dat însă aviatorul adjușat Cereche, dându-și seama că se lăsat aparatul aproape intact s'a loșat pentru a-l distruge. Pe drum însă s'a fost demascat de niște jărani din comuna Guza Vadă și totodată denunțat la Comandamentul rus. De la Comandamentul rus, au pornit în grabă cu două mașini spre căutarea aviatorului român și l'a găsit tocmai când se apropia de avion.

Aparatul a fost ridicat într-o cameră și aviatorul într-o mașină mică și apoi aduși la Comandamentul rus din Bolgrad, pe drum a fost însoțit și de un maior rus. La Comandament a venit imediat și un General rus, atât el cât și Maiorul au început interogarea aviatorului adjușat Cereche, făcând chiar cu pe interpretul.

Prima întrebare a fost:

1. De ce te-ai învâzbit spre aparat, iar s'a răspuns: M'am învâzbit pentru că nu am voit s'a las aparatul intact și m'am gândit să-l dau foc.

2. Câtă aviație ai învâzbit și unde se găsește? Răspuns: Ce v'a interesat de aviație românească, că eu nu mă interesat de aviație noastră.

3. Cu ce eurați ai venit și supli contra armatei roșii? Răspuns: Am venit să lupt cu tot avântul că lupt pentru Tara mea.

4. A intratul călăi ani are, am a răspuns nimic și asupra sa nu s'a găsit nimic altă decât un act și chiar nici un băb. A mai întrebat încă ceva dar nu mi s'a putut aminti, însă în să remarcă că s'a totale întrebările puse, el a răspuns cu un eura de nedescris.

A fost dus la aparatul său, când eu a să le explic care se monevrea, însă el a refuzat s'a dea ori ce relațiuni, a cerat însă să-l se de drumul și se arce el în avion, unde avea muniții, însă nu și s'a admis.

A fost învâzbit două zile în Bolgrad, după aceea s'a dus după mază și fost urcat într-un avion cu două moșoare și pornit spre Odessa.

Aceasta derlor, susțin și semne propriu.

1543 Coleșnicenco Nicolae

Ce comentariu mai putem noi face la faza unei asemenea eroice atitudini?

O RECIZARE

Dela 4-4 Vințur, primul instructor de șor al aviației noastre militare în 1931, și alături de maestrul I. A. I. — au primit o foarte interesantă scrisoare în legătură cu începuturile aviației noastre și care a fost și este încă alături de strâns leant.

Poate și a parte din ea, ne facem s'plăcută delecte de a aduce în cunoștință zburașilor și entuziaștilor noștri contribuția unui bun român — fost voluntar la armată și aviația română în începutul război mondial — la punerea „pietrelor” fundamentale a aviației noastre românești.

Am fost solicitat prin intermediul D-ului „Boc Cereche” s'a profesor de pilotaj pentru prima serie de ofițeri, aerodromul Chitila. Nu numai atât, contractul prevedea și construirea a 3 avioane pentru Măistru.

La voștră mea am găsit un avion Farman vechi, reparat de lămpile indigeni și cu conținere tehnică specială. Am fost în urmă cu acest avion aparținând D-ului Osmond, primul pilot din casa Farman, și care îl lăsase aici după ce fusese accidentat.

Cu ajutorul mecanicului meu, am plecat la parcurul la punct a motorului și apoi a contrai.

Motorul era un „Gnome” rotativ vechi și uzat pe care m'am străduț să-l pun la punct cu toate lipsa pieselor de schimb și s'a subliniat lăsa mult de dorit.

Nici când s'a flu munițiile pe aer, dar ne războiurile electrice ofițeri a influențat și repetă zburașii, dar nu, lăsa un fel de acestor zvonuri care mă pândea, se producea călăi în un moment dat un orol m'a lăsat, am alunecat pe apă aproape și am căsă lângă aerodrom frământându-mi pieptul și brațul.

CONCURS DE AEROMODELE

Dumitru 22 Februarie a. c. a avut loc primul concurs de aeromodels cu propulsoare, lăvele și nefusele, organizat de Direcția Aviației Comerciale prin intermediul Centrului Național de Aeromodelism condus de

d. prof. N. Hangea. Concursul a fost organizat în sala de gimnastică a liceului „Spiru Haret”. La el au luat parte toți instructorii de aeromodels din București, președinți de C. N. A.

Au concurat un număr total de 69 aeromodels, construcții și concepție în majoritatea cazurilor, proprie a concurenților.

A fost interesant aeromodelul propulsor construit de d. Ion Boborel, care s'a ridicat dela sol trăgându-l remorca un model „planor”.

Printre asistenți la această înfruntare manifestare aviatice, am remarcat prezența domnilor Comandari Ingineri Marcu, Directorul Aviației Comerciale, Lt. colonel aviator Gh. Frăsescu, Pompel Frăsescu, prof. N. Hangea, precum și s'a avut mare număr de privitori, studii și elevi. La terminarea concursului s'au obținut următoarele rezultate:

- a) la modelele nefusele:
 - 1) Instructorul Ion I. Ștefan.
 - 2) Instructorul Boborel Ioan.
 - 3) Instructorul Forache Gh.
- b) la modelele fusele:
 - 1) Instructorul Ion I. Ștefan.
 - 2) Instructorul Boborel Ioan.
 - 3) Instructorul Suceanu Ștefan.

Cel mai bun timp, de 132", a fost realizat de un model construit de d. Ion I. Ștefan.

Printre instructorii cari s'au relevat reținem aici și numele d-rii Lucrile Frăsescu, precum și cele d-norilor Ion Crăciunescu și Victor Hălbăneșu.

Valoarea premiilor în bani a fost pentru fiecare categorie de modele, de lei 3.000, 2.000 și 1.000.

Ne place să subliniem gestul de înțelegere și înțelegere pentru tineret, făcut de către Direcția Aviației Civile din Subsecretariatul de Stat al Aerului, care prin concursuri ca acesta, realizează adănci adănci tinere pentru oripele noastre.

Nu vom ține cu ușurință nici sufletul pe care îl pune în această direcție, d. prof. Hangea, un amator al aeromodelismului în noi în țară și nici dragostea de șor pe care o are și tinerii constructori.

Revista „Magazin Aeronautic”, întru alungerea zburașilor ce s'a propus de a deservă și propaga dragostea de aviație la rândurile tineretului român, consemnează buna reușită a concursului de aeromodels dela liceul „Spiru Haret” și anunță că pe viitor va rezerva câte o pagină pentru aeromodelism.

— Săracu' Nee!... Ce greu umblă cu un picior de lemn!
— Ce? Cum? Unde lemn? Unde este? Cine vine?

Sergentul: — În spatele meu, adunarea!

DILEMA

Sfântul Petru:
Nu-mi amintesc ca
Dumnezeu să fi creșt
o asemenea bătă-
ganie...

Recruții au executat comanda.

IN U. R.

Ora veselă la o unitate aviațică, văzută de Serg. av. t. r. Scripcaru.

Humorist 26.012

cel mai mare dintr-o copă. Carl și meu a
 în desigur un mic pahar.
 Le arătam și apă stercupe în ier
 pilotul ne vede mai drag Vorbește vinde
 de țara noastră și oricând ois ne înfă
 nim și trebuie să spună lucruri cari bucu
 și mângâie totodată.
 Nu cred într-o activitate aeriană m
 deosebită. Timp posesorilor. Cer de c
 nouă. Soare stăra — semne de ploa
 Adie în suflet tristețe și singură
 Cândul călăștește molton într'un peis
 de plumb.
 Din fața postului, de comanda, dă
 aplecă a unui rachete. O mână de su
 lute roșii — restă ră grațios în aer. A
 termă !

În orizont, siluetele de umbră ale bom
 bardierelor dela Ziliștea. Încoasă moru
 și sub nori. Apas, dispar.

Patru la însoțire va da și un atac l
 soape Văleș Lărguței.

Vântoarea își la zborul. Alinări a
 gile de rîndunelle și ai clipi, bombar
 dierele sunt încadrate. Alinul se îndreapt
 spre Nord. Viteiul motoarelor se pierd
 treptat. Sub nori abia se mai disting că
 teva lăuș și puncte. Apoi, nimic.

Către orele 8 decolază și prietenii
 germani. Trec să de obicei și deasupra
 corului nostru, foarte aproape și înșagăr
 din aripă. Trandafirescu agită un foia
 alb...

Înăfăraș am găsit un soldat care s
 tare puțin. Lascu e vesel. Îi curată de
 pene. S'a umplut tot și rade am poită
 Willy a luat în primire măruntaele...

Picură. Ploaie.

Bombardierele se reîntorc. Trec mult
 în stînga aerodromului. Patru la noastră
 înăfăraș. Lascu se uită la ceas. Așteptăm
 Două avioane transversoază aerodromul
 și de al treilea.

Ultimul aterizează lung. A oprit foarte
 aproape de cort. E Stătescu. Alergăm
 spre el. E galben ca ceara și tăcut.

— ? !
 — Piciorarele

M AM trezit prea de vreme. Toată noaptea deasfale, m-a
 fost frig.

Sticla de lampă s'a spart. Fiutul fumegă. Trandafirescu
 are în jurul nasului inele negre. De sub pătura care-l acop
 peră, se vede coada lui Willy. Au dormit dar înpreună:
 comandantul și căinele. Într'un costum de zbor cu guler
 de blană, stătea Stătescu. Numai Ionel parcă doarme. Acașă —
 pijama, papuci de lac, perniță cu dantelă. Cam după miezul
 nopții s'a început să vorbească în somn. A strigat de vre-o câteva
 ori: L'am trezit. În via, un plicanșen enorm și negru cobora
 deasupra patului nostru. Vișe. În cort nu ne adănim cum trebuie.

12 Iulie 1941. Am ajuns personală. Bucătar. Cei doi ofițeri: m
 mami dela bombardament — prietenii noștri — ne vinseară. M
 vom opri la masă. Năni în prănu nu zbor. Nici Ionel. Lucrăm
 înpreună.

În plașă am întocmit meniul. Pui cu sos de roșii. Macaroane
 „au gratin“, fructe, vin, cafea turcească.

Ne întoarcem ca dintr'o misiune secretă. Covârșii de importanță.

Patru la pentru cele din urmă misiuni sunt gata. Stătescu e în
 avion. Îel potrivește centurile. Echipei lui s'a însoțit a formație
 de bombardiere în Valea Lărguței. E flancat de subit. Moscu.
 adj. Pavel și Popescu Valter.

Trandafirescu ne întâmpină surzind. S'a hotărât să sacrifice
 în onoare germanilor, cele patru sticle de șampanie dăruite de
 generalul Jitnescu după ăprava noastră delc. Iemai.

Nemții și preșune deosebit pe Ionel, sunt protocolari cu Tran
 dafirescu și mă iubese pentru straniu și vetele mea gramatică.
 Unul din ei, locotenentul, e pilot. Înalt, blond cu ochi albaștri
 galben și cu dinții ca niște mărgelite. Călărit, observator de ma
 țară mijlocie, oarecum distant, dar foarte atent. E casătoș. Se
 simte foarte micat cînd îl întrebi, dacă a scris doamna și cur
 a lui copii. După ce gotește paharul, răspunde sămbind ma:

2.

Atac asupra avionului negru

Avionul e ciuruit. Deschidem marginea carlingei. Sânge încheag și e mână răvășită de carne. Stătescu e peardul. Lascu îi împachetă răchizi. Un avion amare - gară pentru București. Stătescu ne privește mă durere greu reținută.

— Mă, să nu mă atagi.
Ionel îi șterge fruntea și-l acasă în targa cu griji.
— Mămo, viu să văd...
Ploacă Ploacă cu soare...

Orele 11.30.
Noiți. Văz înprăstiat. Cer albastru cu uoare faldui argintii. Masa e pregătită. Servetele albe și cupe de cristal. Printre flori, se puse delicat frunze de stejar și flori de câmp. Nemților nu le vom spune nimic. Trebuie să se fi întors de mulț.

Un automobil s'oprește în fața cortului. Din el coboară adjutanții comandantului escadrilei germane. Se îndreaptă către Transilănescu Saluta.

Domnule! Apoi, comandamentul mea va face un raport, ca cei din onț, germani — medepărtării d-voastră camatari și prieteni — au căzut pentru patrie, azi ora 10, la Sud de Tighina.

Deasupra mesei, umbra pălănieului negru.

După amiază de iulie. Soare prieten. Marea proaspătă. Pământ umed și levigat. Adie ușor vântul. Hoile de grâu unduie într-o boară distinsă de lumină. Florile de mac par corbii aprinse pe valuri surse.

Un curier face escală. În seapă avem vestea înamicul a bombardat aerodromul grupului ? Ionel dă rându. Pădă suc cer. Una din bombe a lovit în plin spitalul de stat. A fost ucis: șapte bolnavi. Cu ei și medicul sef. — dr. Macelaru. Aviația sovietică e foarte activă în luptele aeriene dela Taracia și Murgeni. Grupul 8 al Plotei 11-a ridică două avioanele doborâte, prin Mico, Puma și Matei. Subit, Claru Văile are un strop dramatic. Dă în prapărie de nouă vânători inamici angajează lupta, doboră un adversar și rămăs fără muniții se ciocnește cu un altul, prăbușindu-se în flăcări.

Suntem informați: că sovieticii adu- trupa nouă, pentru desțințarea capetelor de pod de pe Prut.

Lascu crede în posibilitatea a cel puțin trei misiuni până spre seară. Nu sunt de aceeași pădere. Ne aședim sub aripa unui avion și, tumin cu hulele. Mă dă ruit una, cu toate anecile. Vorbim despre practenii germani și despre birul Claru Ionel e puțin turburat.

Ora 17.
Grupul ordonă o recunoaștere și un atac la sol pe valea Hârtoapelor. Două patrulă sub comanda lui Transilănescu. Adjutanții Popescu Ion și coșchierul căpitanului. So. a lui Lascu. O a două patrulă o dă escadrila 11.

Trecem Prutul la mică înălțime prin dreptul satului, Bogdănești și intrăm direct pe valea Hârtoapelor. Regenera și cercetată în amănunt. Nimic. Descoperim doar o singură baterie de artilerie în curs de instalare.

Transilănescu dă cel dintâi atac. El urmează Popescu, apoi Lascu și înăfășat cu intervenția celor dela 52 e inutilă. Ei cercetează vâle din sudul satului Tigănești. Nimic. Surprinde însă lipa reacției artileriei antiaeriene. Pe aci o știm prezenta și foarte activă.

Ne reînțoarcem.
Comandamentul este amuțit. Se ordonă o nouă recunoaștere urmată de atac la sol. Dar e târziu. S'a înserat. Lt. comandorul George Miculescu de data aceasta cere trei voluntari. În cortul de comandă suntem prezenți: nouă piloti. O clipă de tăcere. Mă înțeleg din priviri cu Transilănescu. Lascu ne surprinde. Zâmbește.

Suntem doi exact trei.
În fața postului de comandă ne facem un plan. Vom urma pe vale, sub 100 m. și vom deschide foc. Surprins, inamicul, de m'a fi acolo, va sări din viașim. Zburătorii din jurul nostru găsesc ideea bine venită.

Transilănescu nu poate potni. Doi piloți dela escadrila 11 îl înlocuiesc. Ștorul avionului meu a supra-încălzit. Nu mai pot aștepta. Decolez. Lascu mă urmează. Cel dela 11 își va curând zborul. Se îndreaptă prea mult spre Est. Îi ajung. Lascu ne caută pe adevăratul

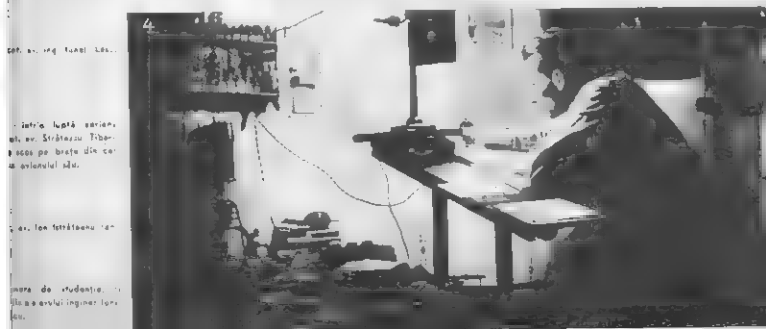
drum. Îndie înălțimea și capul compas. Aproape de Siret, ne ajunge.

Am câștigat. Sud de Bogdănești. Am luat sus de-aflungul Prutului. Cănd suntem în fața mării Hârtoapelor și la 1800 m. înălțime. Lascu coboară să-gească în urmă. Am rămas singuri. Într-o vale, Ionel deschide foc pe dreapta. Fac aceeași locuri pe stânga vâi. Sunt la 70 m. înălțime. De sub perfecție camuflaj se mișcă greoi tancuri pustiți. Avionul acutură brusc. O trombă uriașă de fum și fulgere se ridică spre cer.

Dar valea se închide. Lascu coboară amărit spre a las înălțime. Vitează același timp. O baterie antiaeriană sovietică trage cu proiectile luminoase. În-veste în plin. Avionul, alunece pe aripa stângă. Pic asupra bateriei. Trag decodată cutanurile și mitralierele. Tărsim. Avionul lui Lascu e în flăcări. Se prăbușește. Vitez și lansez asupra cuibului de mitraliere două bomb. Din locul unde a căzut Ionel, fum negru. În planuri apar cu o repetiție umitoare mici spărturi. Sunt reparat și loviti. Mă arunc din nou pe vale. Trec Prutul la 3 m. deasupra apoi. Cănd mult în dreapta, un avion. Mă îndrept spre aerodrom. Prin păiele înserării și cu sufletul pusat.

Pe cer o singură stea. Sud ea atârșit. Păianjenul negru.

Ionel Istroțeanu

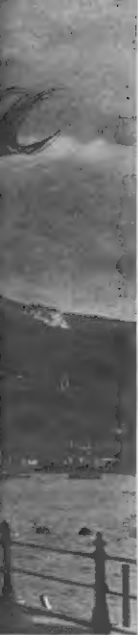
În margul lor birurilor spre răsărit, oștile noastre au pășit înaintând neoprite pe coastele Mării de Azov și de acolo în Crimeea.

După lupte care se vor înscrie în istoria neamului cu litere de foc, trupele noastre au ajuns pe țărm, cucerind porturi și orașe cu un trecut îndepărtat și de o bogăție cu totul nepotrivită cu principiile sovietice care se dovedesc a fi bune numai pe hârtie.

Dăm aici câteva fotografii luate de reporterul nostru fotografic din Crimeea.

1. Panorama portului Yalta.
2. Bulvardul palmierilor din Yalta.
3. Palatul mare din Godeșia.
4. Palatul tarilor din Uradia, fost în ultimii ani reședința de vară lui Molotov.
5. Perspectivă marină la Livadia.

funcționare pe întregul continent asiatic. Acestea sunt antecedentele unor violențe ale aceluiași lucru însoțite de violențe, totuși, dela 17 Decembrie, a teritoriului posesiunii portugheze, pretinzând că japonezii au ocupat posesiunea portugheză Macao, din apropiere Hongkongului, ceea ce nu era decât o pură invenție. D. Oliveira Salazar a protestat energic, dar conversațiile anglo-portugheze n'au dus la niciun rezultat, până în ziua de 26 Februarie, când forțele japoneze, debarcând în Timorul olandez, s'au vădit obligate să aglomereze și trupele indoneziene de ocupație din posesiunea portugheză.

Anglia nu putea pășiși poziția a-crașe, care însemnă că mai apropiată decât de Port Darwin, — și pentru care o determinase, cum spune d. Salazar, să se precipite spre a „evada teritoriul său neutru, al unui amic, al unui aliat”. Deaceiași aceluiași protest portughez la Tokio, din care reiese că trupele britanice aveau de gând să pieră la venirea celor portugheze, glăștea în declarația guvernului japonez un răspuns care, din simțirea de fapt indoneziene, fienți nu părăsesc posesiunea portugheză și o folosim, dimpotrivă, ca teritoriu sub ocupație contra trupele japoneze. În consecință, guvernul japonez înțelege perfect de bine poziția guvernului portughez, care a fost pus într-o mare încercare prin acțiunile săvârșite de Anglia și Olanda, în disprețul dreptului ginților și devalorărea căsăgării integrității teritoriale a posesiunii portugheze, dacă Portugalia își menține neutralitatea față de Japonia care „nu înțelege să exerce nicio influență asupra Portugaliei”, urmând a-și retrage trupele când își va fi atins obiectivele. Dealtfel, va putea vedea până unde se întind interesele japoneze, care nu vizează cu nimic înasurarea unor posesiuni străine — neutre, fiindcă, dacă Japonia ar fi înțeles să neglijeze dreptul ginților, ar fi făcut-o cu celelalte posesiuni portugheze, ca Macao care exemplul, care-l era mai la îndemână cu orice altă, într-o mare măsură exclusiv de ea. Închiderea ocupării, obligată de interzicerea anormală pe care le-au creat britanicii, a posesiunii portugheze Timor, — ea nu primejdilește în niciun fel integritatea neutrală a a-celor posesiuni și nu lezează interesele portugheze. Se poate prea bine ca Anglia, în fața noului împrejurări, să fi declarat că intenționează să-și retragă forțele imediat ce ar fi existat trupe portugheze, din a-care angajament dată dela 22 Ianuarie, ori de atunci a trecut o lună de zile, și în tot acest timp, unitățile de ocupație indo-britanice s'au organizat ca pe orice teritoriu cucerit. Posesiunea portugheză servind ca bază de operațiuni împotriva acțiunilor japoneze din posesiunea olandeză. Dealtfel trupele japoneze sunt o mare garanție pentru posesiuni până la venirea unităților portugheze destinate aceluiași punct atât de important al noilor strategice ale beligeranților. Acțiunea japoneză nu poate fi socotită o „violare” de suveranitate”, pentru simplul motiv că n'a existat un teritoriu neutru, deoarece posesiunea portugheză, de vreme ce gădina — prin violența agresiunii britanice — trupe beligerante, din punct de vedere internațional, nu mai dispunea de apăsajul perfect neutralității. Iar japonezii n'au sancționat teritoriul, care era situația juridică — neutrală, ci trupele inamice

Alba după ce au fost scufundați cei doi elefanți ai flotei acestuia, „Prince of Wales” și „Repulse”, comandamentul britanic a înțeles mai dramatic situația, apele surtice rămânând flota americană fusese neutralizată dela 7-11-1941) pe seama flotei indo-americane, pe care o va distrage în Februarie aviația marinei japoneze. În apele Sundei.

Porcușul concretizându-se și amenințând și singurul dinu comercial între Indi și Pacific, pela sudul Australiei (Perth-Melbourne) și d. Churchill a căzut de acord cu d. von Kieffers în privința insulei Timor care putea constitui, în avantajul Japoniei, cea mai bună poziție în vederea asurării și a debarcării în Australia, supraveghindul în același timp și Insulele Indoneziene și Noua Guinee. Cu alte cuvinte, Timorul înținea o poziție „cheie” pentru ambele dispoziții, — pentru cel defensiv aliat ca și pentru cel în mișcare al japonezilor.

Insula Timor, însă, prezintă o particularitate specifică delimitărilor politice din acest spațiu, partea de sud ca Neopang aparținând Olandei, nordul și delți fiind posesiune portugheză.

Portugalia fiind neutră, d. Eden a pus ambasadorului portughez la 4 Noiembrie 1941, următoarele întrebări:

1. Care va fi atitudinea guvernului portughez în cazul unui atac japonez asupra Timorului?
2. Este dispus guvernul portughez să accepte în asemenea ipoteză ajutorul britanic?
3. În cazul afirmativ, n'ar găsi avantajos să studieze un plan de acțiune comună?

Or, în data aceasta, nici nu intrase în război Japonia. În consecință, guvernul portughez a răspuns că după cum arunde, pe teritoriul metropolei sau în colonii, — și din partea celor care vor agresiunea, și așa va rezulta și în fața unui eventual atac japonez, deși nu-l întrevăde; ca atare extrăpăși chiar, într-o asemenea eventualitate, conform tratatului de alianță, ca Anglia să-i dea ajutor, etc.

La 5 Decembrie, guvernul portughez a acceptat să trimită un ofițer în Singapore pentru a discuta cu înaltul Comandament Britanic un plan de apărare al Timorului în eventualitatea prăvălirii de schimb de note dela 4 Noiembrie, urmând ca în aceeași zi privia pe reprezentantul olandez, cu aceeași să fiină contact fără a-i încadra în conversațiile dela Singapore. La 12 Decembrie s'au hotărât că ajutorul britanic în cadrul trupeului de alianță va fi dat de trupele austro-indoneziene din Timorul olandez, fără ca acest ajutor să aibă cumva caracter preventiv. În instrucțiunile d-lui Salazar, trimise guvernatorului din Timor, a fost scriet circumscris căzând funcționează acordul și exclude „simplele amenințări sau fetești, mai mult sau mai puțin fundate”. Cu toate acestea, la zilele de 9, 11 și 12 Decembrie, atâră în zilele când se negocia a-cordul, avioane australiene de recunoaștere violau neutralitatea portugheză, surând pe deasupra Capita-

lor. Acestea sunt antecedentele unor violențe ale aceluiași lucru însoțite de violențe, totuși, dela 17 Decembrie, a teritoriului posesiunii portugheze, pretinzând că japonezii au ocupat posesiunea portugheză Macao, din apropiere Hongkongului, ceea ce nu era decât o pură invenție. D. Oliveira Salazar a protestat energic, dar conversațiile anglo-portugheze n'au dus la niciun rezultat, până în ziua de 26 Februarie, când forțele japoneze, debarcând în Timorul olandez, s'au vădit obligate să aglomereze și trupele indoneziene de ocupație din posesiunea portugheză.

Anglia nu putea pășiși poziția a-crașe, care însemnă că mai apropiată decât de Port Darwin, — și pentru care o determinase, cum spune d. Salazar, să se precipite spre a „evada teritoriul său neutru, al unui amic, al unui aliat”. Deaceiași aceluiași protest portughez la Tokio, din care reiese că trupele britanice aveau de gând să pieră la venirea celor portugheze, glăștea în declarația guvernului japonez un răspuns care, din simțirea de fapt indoneziene, fienți nu părăsesc posesiunea portugheză și o folosim, dimpotrivă, ca teritoriu sub ocupație contra trupele japoneze. În consecință, guvernul japonez înțelege perfect de bine poziția guvernului portughez, care a fost pus într-o mare încercare prin acțiunile săvârșite de Anglia și Olanda, în disprețul dreptului ginților și devalorărea căsăgării integrității teritoriale a posesiunii portugheze, dacă Portugalia își menține neutralitatea față de Japonia care „nu înțelege să exerce nicio influență asupra Portugaliei”, urmând a-și retrage trupele când își va fi atins obiectivele. Dealtfel, va putea vedea până unde se întind interesele japoneze, care nu vizează cu nimic înasurarea unor posesiuni străine — neutre, fiindcă, dacă Japonia ar fi înțeles să neglijeze dreptul ginților, ar fi făcut-o cu celelalte posesiuni portugheze, ca Macao care exemplul, care-l era mai la îndemână cu orice altă, într-o mare măsură exclusiv de ea. Închiderea ocupării, obligată de interzicerea anormală pe care le-au creat britanicii, a posesiunii portugheze Timor, — ea nu primejdilește în niciun fel integritatea neutrală a a-celor posesiuni și nu lezează interesele portugheze. Se poate prea bine ca Anglia, în fața noului împrejurări, să fi declarat că intenționează să-și retragă forțele imediat ce ar fi existat trupe portugheze, din a-care angajament dată dela 22 Ianuarie, ori de atunci a trecut o lună de zile, și în tot acest timp, unitățile de ocupație indo-britanice s'au organizat ca pe orice teritoriu cucerit. Posesiunea portugheză servind ca bază de operațiuni împotriva acțiunilor japoneze din posesiunea olandeză. Dealtfel trupele japoneze sunt o mare garanție pentru posesiuni până la venirea unităților portugheze destinate aceluiași punct atât de important al noilor strategice ale beligeranților. Acțiunea japoneză nu poate fi socotită o „violare” de suveranitate”, pentru simplul motiv că n'a existat un teritoriu neutru, deoarece posesiunea portugheză, de vreme ce gădina — prin violența agresiunii britanice — trupe beligerante, din punct de vedere internațional, nu mai dispunea de apăsajul perfect neutralității. Iar japonezii n'au sancționat teritoriul, care era situația juridică — neutrală, ci trupele inamice

Alba după ce au fost scufundați cei doi elefanți ai flotei acestuia, „Prince of Wales” și „Repulse”, comandamentul britanic a înțeles mai dramatic situația, apele surtice rămânând flota americană fusese neutralizată dela 7-11-1941) pe seama flotei indo-americane, pe care o va distrage în Februarie aviația marinei japoneze. În apele Sundei.

Porcușul concretizându-se și amenințând și singurul dinu comercial între Indi și Pacific, pela sudul Australiei (Perth-Melbourne) și d. Churchill a căzut de acord cu d. von Kieffers în privința insulei Timor care putea constitui, în avantajul Japoniei, cea mai bună poziție în vederea asurării și a debarcării în Australia, supraveghindul în același timp și Insulele Indoneziene și Noua Guinee. Cu alte cuvinte, Timorul înținea o poziție „cheie” pentru ambele dispoziții, — pentru cel defensiv aliat ca și pentru cel în mișcare al japonezilor.

Insula Timor, însă, prezintă o particularitate specifică delimitărilor politice din acest spațiu, partea de sud ca Neopang aparținând Olandei, nordul și delți fiind posesiune portugheză.

Portugalia fiind neutră, d. Eden a pus ambasadorului portughez la 4 Noiembrie 1941, următoarele întrebări:

1. Care va fi atitudinea guvernului portughez în cazul unui atac japonez asupra Timorului?
2. Este dispus guvernul portughez să accepte în asemenea ipoteză ajutorul britanic?
3. În cazul afirmativ, n'ar găsi avantajos să studieze un plan de acțiune comună?

Or, în data aceasta, nici nu intrase în război Japonia. În consecință, guvernul portughez a răspuns că după cum arunde, pe teritoriul metropolei sau în colonii, — și din partea celor care vor agresiunea, și așa va rezulta și în fața unui eventual atac japonez, deși nu-l întrevăde; ca atare extrăpăși chiar, într-o asemenea eventualitate, conform tratatului de alianță, ca Anglia să-i dea ajutor, etc.

La 5 Decembrie, guvernul portughez a acceptat să trimită un ofițer în Singapore pentru a discuta cu înaltul Comandament Britanic un plan de apărare al Timorului în eventualitatea prăvălirii de schimb de note dela 4 Noiembrie, urmând ca în aceeași zi privia pe reprezentantul olandez, cu aceeași să fiină contact fără a-i încadra în conversațiile dela Singapore. La 12 Decembrie s'au hotărât că ajutorul britanic în cadrul trupeului de alianță va fi dat de trupele austro-indoneziene din Timorul olandez, fără ca acest ajutor să aibă cumva caracter preventiv. În instrucțiunile d-lui Salazar, trimise guvernatorului din Timor, a fost scriet circumscris căzând funcționează acordul și exclude „simplele amenințări sau fetești, mai mult sau mai puțin fundate”. Cu toate acestea, la zilele de 9, 11 și 12 Decembrie, atâră în zilele când se negocia a-cordul, avioane australiene de recunoaștere violau neutralitatea portugheză, surând pe deasupra Capita-

lor. Acestea sunt antecedentele unor violențe ale aceluiași lucru însoțite de violențe, totuși, dela 17 Decembrie, a teritoriului posesiunii portugheze, pretinzând că japonezii au ocupat posesiunea portugheză Macao, din apropiere Hongkongului, ceea ce nu era decât o pură invenție. D. Oliveira Salazar a protestat energic, dar conversațiile anglo-portugheze n'au dus la niciun rezultat, până în ziua de 26 Februarie, când forțele japoneze, debarcând în Timorul olandez, s'au vădit obligate să aglomereze și trupele indoneziene de ocupație din posesiunea portugheză.

Anglia nu putea pășiși poziția a-crașe, care însemnă că mai apropiată decât de Port Darwin, — și pentru care o determinase, cum spune d. Salazar, să se precipite spre a „evada teritoriul său neutru, al unui amic, al unui aliat”. Deaceiași aceluiași protest portughez la Tokio, din care reiese că trupele britanice aveau de gând să pieră la venirea celor portugheze, glăștea în declarația guvernului japonez un răspuns care, din simțirea de fapt indoneziene, fienți nu părăsesc posesiunea portugheză și o folosim, dimpotrivă, ca teritoriu sub ocupație contra trupele japoneze. În consecință, guvernul japonez înțelege perfect de bine poziția guvernului portughez, care a fost pus într-o mare încercare prin acțiunile săvârșite de Anglia și Olanda, în disprețul dreptului ginților și devalorărea căsăgării integrității teritoriale a posesiunii portugheze, dacă Portugalia își menține neutralitatea față de Japonia care „nu înțelege să exerce nicio influență asupra Portugaliei”, urmând a-și retrage trupele când își va fi atins obiectivele. Dealtfel, va putea vedea până unde se întind interesele japoneze, care nu vizează cu nimic înasurarea unor posesiuni străine — neutre, fiindcă, dacă Japonia ar fi înțeles să neglijeze dreptul ginților, ar fi făcut-o cu celelalte posesiuni portugheze, ca Macao care exemplul, care-l era mai la îndemână cu orice altă, într-o mare măsură exclusiv de ea. Închiderea ocupării, obligată de interzicerea anormală pe care le-au creat britanicii, a posesiunii portugheze Timor, — ea nu primejdilește în niciun fel integritatea neutrală a a-celor posesiuni și nu lezează interesele portugheze. Se poate prea bine ca Anglia, în fața noului împrejurări, să fi declarat că intenționează să-și retragă forțele imediat ce ar fi existat trupe portugheze, din a-care angajament dată dela 22 Ianuarie, ori de atunci a trecut o lună de zile, și în tot acest timp, unitățile de ocupație indo-britanice s'au organizat ca pe orice teritoriu cucerit. Posesiunea portugheză servind ca bază de operațiuni împotriva acțiunilor japoneze din posesiunea olandeză. Dealtfel trupele japoneze sunt o mare garanție pentru posesiuni până la venirea unităților portugheze destinate aceluiași punct atât de important al noilor strategice ale beligeranților. Acțiunea japoneză nu poate fi socotită o „violare” de suveranitate”, pentru simplul motiv că n'a existat un teritoriu neutru, deoarece posesiunea portugheză, de vreme ce gădina — prin violența agresiunii britanice — trupe beligerante, din punct de vedere internațional, nu mai dispunea de apăsajul perfect neutralității. Iar japonezii n'au sancționat teritoriul, care era situația juridică — neutrală, ci trupele inamice

Alba după ce au fost scufundați cei doi elefanți ai flotei acestuia, „Prince of Wales” și „Repulse”, comandamentul britanic a înțeles mai dramatic situația, apele surtice rămânând flota americană fusese neutralizată dela 7-11-1941) pe seama flotei indo-americane, pe care o va distrage în Februarie aviația marinei japoneze. În apele Sundei.

Porcușul concretizându-se și amenințând și singurul dinu comercial între Indi și Pacific, pela sudul Australiei (Perth-Melbourne) și d. Churchill a căzut de acord cu d. von Kieffers în privința insulei Timor care putea constitui, în avantajul Japoniei, cea mai bună poziție în vederea asurării și a debarcării în Australia, supraveghindul în același timp și Insulele Indoneziene și Noua Guinee. Cu alte cuvinte, Timorul înținea o poziție „cheie” pentru ambele dispoziții, — pentru cel defensiv aliat ca și pentru cel în mișcare al japonezilor.

Insula Timor, însă, prezintă o particularitate specifică delimitărilor politice din acest spațiu, partea de sud ca Neopang aparținând Olandei, nordul și delți fiind posesiune portugheză.

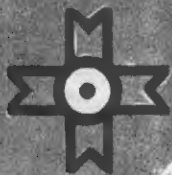
Portugalia fiind neutră, d. Eden a pus ambasadorului portughez la 4 Noiembrie 1941, următoarele întrebări:

1. Care va fi atitudinea guvernului portughez în cazul unui atac japonez asupra Timorului?
2. Este dispus guvernul portughez să accepte în asemenea ipoteză ajutorul britanic?
3. În cazul afirmativ, n'ar găsi avantajos să studieze un plan de acțiune comună?

Or, în data aceasta, nici nu intrase în război Japonia. În consecință, guvernul portughez a răspuns că după cum arunde, pe teritoriul metropolei sau în colonii, — și din partea celor care vor agresiunea, și așa va rezulta și în fața unui eventual atac japonez, deși nu-l întrevăde; ca atare extrăpăși chiar, într-o asemenea eventualitate, conform tratatului de alianță, ca Anglia să-i dea ajutor, etc.

La 5 Decembrie, guvernul portughez a acceptat să trimită un ofițer în Singapore pentru a discuta cu înaltul Comandament Britanic un plan de apărare al Timorului în eventualitatea prăvălirii de schimb de note dela 4 Noiembrie, urmând ca în aceeași zi privia pe reprezentantul olandez, cu aceeași să fiină contact fără a-i încadra în conversațiile dela Singapore. La 12 Decembrie s'au hotărât că ajutorul britanic în cadrul trupeului de alianță va fi dat de trupele austro-indoneziene din Timorul olandez, fără ca acest ajutor să aibă cumva caracter preventiv. În instrucțiunile d-lui Salazar, trimise guvernatorului din Timor, a fost scriet circumscris căzând funcționează acordul și exclude „simplele amenințări sau fetești, mai mult sau mai puțin fundate”. Cu toate acestea, la zilele de 9, 11 și 12 Decembrie, atâră în zilele când se negocia a-cordul, avioane australiene de recunoaștere violau neutralitatea portugheză, surând pe deasupra Capita-

Ciorapi de mătase naturală
Lingerie fină MILANESE

Aripile Românești

ZBOARĂ CU BENZINĂ ȘI ULEI DISTRIBUȚIA

Markă înregistrată

Markă înregistrată

ANCORA ROMÂNĂ

FABRICA DE CABLURI DE OTEL
SOCIETATE ANONIMĂ PE ACȚIUNI

Sediu social: BUCUREȘTI

Bd. Take Ionescu Nr. 62

TELEFON Nr. 1,03.71

FABRICA BRAȘOV

Telefon Nr. 1023

Execută cabluri pentru orice scop precum și împletituri de oțel și arcuri spiralate cilindrice pentru presiune și tracțiune.

Adresați-vă cu încredere, veți fi serviti prompt și ieftin.

MAGAZIN

aeronautic

CERCETARE MAR-
GHELE DE POC SI
MOARTE ALE
MITRALIERELOR,
THAINTA DE DECO-